

Elke dag

een klein beetje meer

Ernstige eenakter

door

HANS KEIJZER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ELKE DAG EEN KLEIN BEETJE MEER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS KEIJZER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Marjolein - 58 jaar

Manja - 29 jaar

DECOR:

Een eenvoudig ingerichte huiskamer.

Marjolein is met iets huishoudelijk bezig. Planten water geven, stofzuigen of iets dergelijks. Er wordt gebeld. Marjolein is verbaasd. Ze verwacht immers niemand. Ze loopt de gang in. Lange stilte. Dan komt Manja binnenlopen. Marjolein volgt haar. Manja kijkt rond. Ze ziet dat het interieur veranderd is in de loop der jaren.

MARJOLEIN: Jij bent toch niet wie ik denk dat je bent?

MANJA: Wie zou ik anders moeten zijn?

MARJOLEIN: Mijn god, je bent het echt.

MANJA: Alleen veertien jaar ouder.

MARJOLEIN: En....?

MANJA: Wat en?

MARJOLEIN: Nou, ik bedoel.... Hoe is het nu?

MANJA: Goed.

MARJOLEIN: Goed?

MANJA: Goed, ja. Goed.

MARJOLEIN: Fijn. Fijn om te horen. *(stilte)*

MANJA: Er is veel veranderd hier. Het behang, andere bank, de gordijnen. *(stilte)*

MARJOLEIN: Hoe was het. Ik bedoel.... Ik weet eigenlijk niet zo goed wat ik zeggen moet.

MANJA: Geeft niet, mamma, dat wist je toen ook niet.

MARJOLEIN: Ga je nu meteen met verwijten beginnen?

MANJA: Daar heb ik lang over nagedacht. Veertien jaar lang. Het leek mij een goed begin.

MARJOLEIN: Ga zitten, alsjeblieft. Wil je.... Moet je.... Wil je iets drinken.

MANJA: Nog niet. Ik weet niet of ik lang blijf. Ik weet überhaupt nog steeds niet of het wel zo goed idee van mij was om te komen.

MARJOLEIN: Je had op zijn minst kunnen bellen.

MANJA: Als je wist dat ik voor de deur stond, had je dan open gedaan?

MARJOLEIN: Natuurlijk, kindje.

MANJA: Ik ben je kindje niet meer. Althans, zo voel ik me niet. *(stilte)*

MARJOLEIN: Veertien jaar is een hele tijd. Je bent mooi geworden. Volwassen.

MANJA: Ik ben negenentwintig, mamma.

MARJOLEIN: Was je pas vijftien toen je....

MANJA: Nee, ik was net twaalf.

MARJOLEIN: Ja, dat weet ik. Natuurlijk weet ik dat. *(stilte)* Met mij is ook alles goed. Nu. *(stilte)* Ik dacht dat je daar naar gevraagd had?

MANJA: Nee, mamma, dat had ik niet.

MARJOLEIN: Het is allemaal ook zo lang geleden. Veertien jaar.

MANJA: Zeventien.

MARJOLEIN: Zeventien alweer? Ga toch alsjeblieft zitten. Je ziet er goed uit. Ik ben blij voor je.

MANJA: Dank je.

MARJOLEIN: Dat meen ik echt. Echt blij. (*kleine stilte*) Hoe is het nu met Daniel?

MANJA: Daniel? Wat weet jij daar van?

MARJOLEIN: Van Barry.

MANJA: Barry had zijn mond moeten houden.

MARJOLEIN: Waarom?

MANJA: Omdat ik hem dat gevraagd had.

MARJOLEIN: Mag ik soms niet weten dat mijn dochter getrouwd is?

MANJA: We waren niet getrouwd.

MARJOLEIN: Nou, samenwonen dan. Wat maakt dat allemaal uit. Hoe is het met hem? Ik was echt heel blij voor je toen ik van Barry hoorde dat je een vriend had.... Hebt.

MANJA: Had.

MARJOLEIN: Had.

MANJA: Je bent wel vaak blij voor mij, hè? (*stilte*)

MARJOLEIN: Maar die Daniel....? Waarom....? Nee, ik bedoel.... Je was toch wel gelukkig met hem?

MANJA: Ja. Heel gelukkig.

MARJOLEIN: Waar heb je hem eigenlijk leren kennen?

MANJA: In het gesticht. Dat weet je donders goed. In het gesticht, mamma.

MARJOLEIN: Dat weet ik, ja. Ik weet dat je in een inrichting hebt gezeten. Dat weet ik, dat weet ik, dat weet ik. (*stilte*) Hoe is het nu met Daniel?

MANJA: Geen idee. Ik heb hem in geen zeven jaar gezien.

MARJOLEIN: Is het dan uit?

MANJA: Nee mamma, we hebben even een kleine sabbatical break. Jezus, dat weet je toch allemaal. Godver, vraag niet steeds naar de bekende weg. Daniel is over. We hebben twee jaar samengewoond in het gesticht. Hij in zijn kamer, en ik in mijn kamer en vraag me niet hoe we het voor elkaar kregen, maar ondanks alle controle en camerabewaking zagen we toch nog kans om af en toe met elkaar te neuken.

MARJOLEIN: Houd op, ik kan niet tegen dat woord.

MANJA: Hou je niet van het woord neuken, of ook niet van de daad neuken, mamma?

MARJOLEIN: Dat hoeft ik jou niet te vertellen.

MANJA: Nee, dat hoeft je niet.

MARJOLEIN: Goed.

MANJA: Ja, goed hè? (*stilte*)

MARJOLEIN: Waarom heb je nooit meer iets van je laten horen?

MANJA: Geen behoefte gehad?

MARJOLEIN: En nu opeens wel?

MANJA: Ja, nu opeens wel. Alles heeft een reden. Ik kan geen kinderen krijgen. Dat wilde ik je laten weten. En aangezien ik je e-mailadres niet heb dacht ik: goh, laat ik eens langs gaan. (*stilte*)

MARJOLEIN: Dat spijt me voor je. Meer dan ik je zeggen kan. Oprecht. Weet je het zeker? (*Manja knikt*) Ik weet hoe graag je kinderen wilde hebben. Al vanaf dat je op de kleuterschool zat vertelde je aan iedereen....

MANJA: Dat weet ik, mamma. Dat heb je me vroeger vaak genoeg verteld.

MARJOLEIN: Sorry, ik dacht....

MANJA: Had je toen maar nagedacht.

MARJOLEIN: Heb jij.... Heb je nu een vriend?

MANJA: Ja.

MARJOLEIN: Dat is fijn voor je.

MANJA: Had. Weer had. Ik had een vriend. Hij heeft me verlaten vier jaar geleden, toen ik hoorde dat alles bij mij van binnen kapot was en ik geen kinderen kan krijgen. Hij is nu getrouwd, hoorde ik. Een gezinnetje. Fijn voor hem. Maar ja, wat geeft dat. Jij bent toch al oma, dankzij Barry.

MARJOLEIN: Het zijn twee lieve kinderen. En Barry is zo een fijne vader. Zo geduldig. (*stilte*)

MANJA: Ik heb altijd al het idee gehad dat je Barry voortrok. Met alles.

MARJOLEIN: Wat is dat nu voor onzin? Jullie waren mij alle twee even lief. Nog steeds.

MANJA: Hij mocht uit en ik mocht thuisblijven.

MARJOLEIN: Bedoel je "De Uitspan". Dat was toch geen tent voor jonge meisjes.

MANJA: Ik was vijftien.

MARJOLEIN: Te jong. Weet jij wat ze daar allemaal met die meiden uitspookten.

MANJA: Mocht Barry daar dan wel aan mee doen?

MARJOLEIN: Barry was niet zo. Barry deed daar niet aan mee.

MANJA: En ik moest thuis blijven. Dat was beter voor me, toch?

MARJOLEIN: Dat vonden wij inderdaad het beste voor jou, ja.

MANJA: Veilig thuis bij paps en mams. (*stilte*) Onder moeders vleugels. (*stilte*) Ik was hartstikke jaloers op Barry. Wist je dat? Ik dacht maar een ding. Als ik zou oud ben als hij....

MARJOLEIN: Ja, wat dan?

MANJA: Kan je dat zelf niet invullen?

MARJOLEIN: Jij wilt mij iets vertellen, maar je vertelt het mij maar niet.

MANJA: Omdat het niet nodig is. Omdat je het al weet. Toch?

MARJOLEIN: Dit is belachelijk. Een volkomen belachelijk gesprek.

MANJA: Goed, zullen we het dan over pappa hebben. Over die dag toen ik eerder uit school kwam, jij boodschappen aan het doen was en ik pappa boven aan de trap zag hangen? Wil je het daar over hebben. Of wil je het hebben over waarom ik naar het gesticht moest. Wil je het daar over hebben. Wil je mijn polsen soms zien, mamma. Heb je die littekens ooit gezien? Nee. Want vanaf het moment dat ze mij opsloten heb jij niet meer naar me om gekeken. Wil je het weten waarom ik het gedaan heb. Omdat ik mij schuldig voelde voor wat pappa zichzelf had aangedaan. Omdat ik mijn mond niet kon houden. Omdat ik hem verraden had. Zo dacht ik er toen over. Zullen we het daar eens gezellig over hebben, mamma? Of zal ik gewoon to the point komen? Oké, we gaan het hebben over zeventien jaar geleden. Over toen ik twaalf was. *(pijnlijke stilte)*

MARJOLEIN: Ik wil het daar niet over hebben. Niet nu. *(stilte)* Wil je echt niets drinken?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto